

Çınara Saliyeva

(1968)

1968 yılında Kara-Suu ilçesi, Kızıl-Çek köyünde doğdu. Kırgız Millî Devlet Üniversitesi, Kırgız Dili Edebiyatı Fakültesi'ni bitirdi.

1995 yılından itibaren Bişkek Sosyal Bilimler Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır.

Şiirler

* * *

Çın ele seni sağınan okşoym?!
Çıdamım ketip kün sayın çoktoym.
Çıraktay calgız öçürgöm kelbeyt,
Çındıktan gana çoçulap korkom.

Oyloboy koysom oor bolup maga,
Ontop bir alat öz düynöm gana.
Oomatın koldon taydırgım kelbeyt,
Ot bolup küyçü, cılınam saga!

Tüşümö kirseñ, köñülüm caynap,
Tüşölgön oydu kaydadır aydap.
Tübölük bolup, kayrılıp kelseñ,
Tunuguñ kütöt, seni muñ-zarlap!
* * *

Sen bar üçün çaşoo öñdüü körünüp,
Düynö tügöl kızık-kızık sezilip.
Sen coguñda çaşoo dağı kunarsız, -
Düynö ayrılıp tuş-tuşunan sögülüp.

Senin barıñ calgız menin baktımday,
Sen bar üçün caralganday bak-taalay.
Oşol irmem, oşol künüm tuş bolup,
Ketkenine küñgürönöm caktırbay.

İçten kayırıp, içten ıylap olturam,
Men böksömdü mına uşintip tolturam.
Meder tutkan "can birgemdi" columdan,
İzdep tabaar ayla-amalım cogunan...

TÜŞ

Unuta cazdap kalganda emi,
Ubayga salıp tüşümö kirdiñ.
Uulangan denem tazargan çakta,
Urdanıp nege kayrılıp keldiñ?

Ayıkkın caram ırbatıp nege?
Aloolap canıp, calınıñ çaçtıñ.
Sabırsız kurgur sezimdi kozgop,
Saamayın sılap, calınıp cattıñ...

Bülüngön buyum bütölüp kayra,
Büt denem tıñşap şıbirıñ tañda,
Büdömük bül-bül ümütüm canıp...
Tüşümdö cürdüñ beypayga salıp..

Caynagan menin caz künüm kelip,
Can-cagım çaşıl ürönün sebip.
Cıldızıñ caynap, cırgadıñ nege?-
Cılmaya külüp tüşümö kirip...

* * *

Gerçekten de seni özlemiş gibiyim,
Sabrım tükenip her gün arıyorum.
Çerağ gibi yalnız söndürmek istemiyorum,
Sadece gerçekten ürküp korkuyorum.

Düşünmeyi bıraksam ağır olup bana,
İnler bir kendi dünyam sadece.
Zenginliğini elimden kaçırmak istemem,
Ateş olup yansana, ısınayım seninle!

Düşüme girsen, gönlüm aydınlanıp,
Sıkıntı veren düşünceyi sürerim bir köşeye.
Ebedî olup, dönüp gelsen,
Duru suyun bekler seni göz yaşları içinde.
* * *

Sen var olduğun için hayat renkli görünüp,
Dünya tamamıyla ilginç olup.
Sen yokken hayat da ilgi çekici değil,
Dünya parçalanıyor yer yer sökülüp.

Senin varlığın yalnız benim bahtım gibi,
Sen olduğun için yaratılmış gibi baht talih.
Bu anım, bu günüme rast gelip,
Gidişine üzümlere ağlarım beğenmeyip.

İçten üzümlere, içten ağlayarak oturuyorum,
Ben bedenimi işte böyle dolduruyorum.
Ümit bildiğim "canı birliktemi" yolundan,
Arayıp bulacak çaremin yokluğundan...

DÜŞ

Az kalsın unutacakken,
Üzüntüye sokup düşüme girdin.
Zehirlenmiş bedenim temizlendiği anda,
Gizlice neden dönüp geldin?

İyileşmiş yaramı büyütüp niçin?
Alev alev yanıp, yalularını püskürdün.
Sabırsız kahrolası duyguyu harekete geçirip,
Şakaklarını okşayarak yalvarıyordun...

Eşya eski halini alıp yeniden,
Tüm bedenim kulak verip fisiltına sabahleyin,
Bulanık donuk ümidim yanıp...
Düşümde geziyordun üzüntüye sokup...

Parlayan benim bahar günüm gelip,
Etrafım yeşil tohumlarını saçıp.
Yıldızın parlayıp, neşelendin neden,
Gülümseyerek düşüme girip?